

af Hestepasjer og Traintjenester, om Bytning af Garnisonssteder og om Tillæbelse til at aftjene sin Værnepligt i Overensstemmelse med vedkommendes Tjenestedygtighed ved et specielt Vaaben i Tilfælde af, at han havde faa højt et Lodtrækningsnummer, at han ellers vilde blive tildelt Fodfolket. Det sidstnævnte er en Art Nummerbytning, som ogsaa forekommer, skønt det ved første Øjeblik kan synes besynderligt, idet det ikke faa aldeles sjældent forekommer, at navnlig Bønderkarle ønske at komme til Hestfolket eller at blive Trainkonstabler, fordi det er en Anbefaling til at faa Tjeneste som Herregaardskuff og deslige. Disse Nummerbytninger altsaa, som Konsekvenserne af Tillæget til Hærloven ikke kræve forbudte, forekommer det mig, at der ikke er nogen Grund til at lægge Hindringer i Vejen for, da der jo overhovedet ikke er Grund til at gøre Værnepligtshylden betydeligere for Befolkningen, end Hærens Tærv kræver. Dette Lovforslag er derfor udarbejdet for at dele ligelig mellem disse to Hensyn: Paa den ene Side at hindre, at Nummerbytningen misbruges, til at opnaa enten fritagelse for Tjenesten, eller til at man slipper med to Maaneders Tjeneste, men paa den anden Side at tilstede Nummerbytning i alle Tilfælde, hvor den ikke kan skade Armeen, altsaa i saadanne Tilfælde, hvor de vedkommende efter de dem paa Sessjonen givne Betegnelser ere fundne tjenstdygtige i lige Grad til samme Arter af Krigstjeneste, saaledes at de altsaa fra første Færd af i Hensind til Sessjonsbehandlingen kunde være blevne tildelte det Vaaben eller den Tjeneste, som de nu ved Nummerbytningen paatage sig. Lovforslaget er blevet til efter Forhandling med Krigsministeriet, og jeg gaar derfor ud fra, som en Selvfølge, at der fra Krigsministeriets Side er blevet paaset alt, hvad Hærens Tærv kræver i denne Henseende, og det er der ogsaa. Der er en Bestemmelse i Lovforslaget, som ikke just hænger sammen med de Betragtninger, jeg nu nævnte, men som Krigsministeriet har forlangt medtagen, fordi den formentlig kræves af Hærens Tærv, og det er Bestemmelsen om, at Bytninger fra 1ste Artilleribataillon samt fra 2den og 3dje Artilleribatailloner, Foraarshold til sidstnævnte Batailloner, Efteraarshold ikke kunne finde Sted. Grunden til, at Krigsministeriet har forlangt denne Bestemmelse optagen i Lovforslaget, er den, at man ellers var bange for, at man ved Nummerbytningsfriheden kunde gaa glip af Folk, der være særlig egnede til Befalingsmænd. Sagen er nemlig den, at Befalingsmandsleverne udtages af disse Artilleribatailloner, Foraarshold,

men derimod ikke af Efteraarsholdene, og hvis man altsaa kunde bytte sig til Efteraarsholdene, vilde der derved være aabnet Udgang for de Mænd, der mente, at de maaste vilde blive udtagne til Befalingsmandslever, til at uddrage sig dette ved at bytte til Efteraarsholdene. Jeg tror, at dette Lovforslag, som er gaaet igennem det andet Ting uden nogen som helst Vædring og er vedtagen i den Skikkelse, hvori det blev forelagt af Regeringen, paa den ene Side vil kunne tjene til at gøre Værnepligten mindre byrdefuld for de udf. værnepligtige, og at det paa den anden Side ikke i nogen Henseende kan skade Hæren. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget, og jeg vil bemærke, at naar jeg har bestrækt mig for at faa det fremmet hurtigt, og man i det andet Ting har været villig til at gøre det, saa er det navnlig af den Grund, at, naar Loven kan komme ud inden Nytaar, vil den kunne komme dette Mars Udf. værnepligtige til Gode.

Sedemann: Jeg skal ogsaa give Lovforslaget min Anbefaling. Jeg kan henholde mig til, hvad den højtærede Justitsminister har sagt, at fra Hærens Standpunkt kan der intet være at indvende imod Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg kan ligeledes anbefale, at Loven fremmes saa hurtigt som muligt, for at den kan komme til Anvendelse paa dette Mars Udf. værnepligtige.

Jeg har er det jo det første Mar, vi have arbejdet efter, den ny Hærlov, og jeg maa derfor, maaste blot gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Sessjonsbehandlingen. De Herrer ville erindre, at for Fodfolkets Vedkommende blev der dannet to Klasser af Rekrutter, dels dem, der skulle ligge inde i den bestemte Tid, 6 Maaneder, og dels 2 Maaneders Mandstabet. Meningen var, at dette 2 Maaneders Mandstaf skulde bruges til Erstatning for den Afgang, som i de første 2 Maaneder fandt Sted i Rekrutholdet. Nu har det desværre vist sig ved en enkelt Afdeling, at dette Erstatningsmandstaf er blevet opbrugt meget hurtigt, og jeg kan ikke tro andet, end at det ligger noget i Sessjonsbehandlingen. Saaledes har det ved Regimentet i Nyborg vist sig, at af de Rekrutter, som mødte, kunde Lægen ved første Efterhyn, inden de endnu havde klædt sig af, straks paavise 9, som burde have været kasserede, og disse bleve alle kasserede. Ved et senere Sundheds Efterhyn, hvor Mandstabet blev aflædt, paaviste Lægen desuden 11 andre Rekrutter, som havde saadanne Fejl, at de ikke burde være tagne paa Sessjonen. Det er uheldigt, naar man paa